

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่องอิทธิพลจากสถานภาพทาง เกษตรกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีผลต่อสมรรถภาพทางการเรียนของลูกนั้น หลักเกณฑ์การพิจารณาสถานภาพทางชั้นสังคม ไกแกะ อชาพ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ทั้งนี้จะศึกษาเน้นหนักเฉพาะระดับการศึกษาและระดับรายได้เท่านั้น โดยกำหนดคسمติฐานของการวิจัยว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่มีสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะตัวผู้ผลทางการเรียนของลูก และระดับรายได้ของพ่อแม่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะตัวผู้ผลทางการเรียนของลูก กล่าวคืออย่างในการวิจัยไกแกะเรียนและพ่อแม่ของนักเรียนชนนี้มีระดับศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบคัดเลือกนักเรียนและพ่อแม่จำนวน 200 คน จาก ๓ โรงเรียน คือ โรงเรียนเทเวศร์วิทยาคุณ โรงเรียนบดินทร์เดชา และโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุ

ในบทที่ ๓ นี้จะกล่าวถึงเรื่องคือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพ่อแม่

ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน จะพิจารณาแบ่งกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสามโรงเรียน จำนวน 200 ราย พิจารณาในกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนสูง จำนวน 24 ราย นักเรียนโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุอยู่ในกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนสูงมากที่สุดครอยละ 50 รองลงมาไกแก่นักเรียนโรงเรียนบดินทร์เดชาที่อยู่ในกลุ่มนี้ครอยละ 41.7 นักเรียนโรงเรียนเทเวศร์วิทยาครอยในกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนสูงน้อยที่สุดครอยละ 8.3 ในกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนปานกลาง นักเรียนโรงเรียนบดินทร์เดชา อยู่ในกลุ่มนี้มากที่สุดครอยละ 49.6 รองลงมาไกแก่นักเรียนโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุครอยละ 32.2 และในกลุ่มผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนโรงเรียนบดินทร์เดชาอยู่ในกลุ่มนี้มากที่สุดครอยละ 61.8 รองลงมาไกแก่นักเรียน

โรงเรียนเทเวก์วิทยาคณร้อยละ 29.1 ส่วนนักเรียนโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุอยู่ในกลุ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคำนวณอย่างสุด ร้อยละ 9.1 ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนห้องสามโรงเรียนระดับกลาง ๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	รร.เทเวก์	รร.บดินทรฯ	รร.วัดพระศรีฯ	รวม
สูง	8.3 (2)	41.7 (10)	50.0 (12)	100 (24)
กลาง	18.2 (22)	49.6 (60)	32.2 (39)	100 (121)
ต่ำ	29.1 (16)	61.8 (34)	9.1 (5)	100 (55)
รวม	20.0 (40)	52.0 (104)	28.0 (56)	100 (200)

สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนห้องสามโรงเรียนแล้วจะพบว่ามีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอยู่มากที่สุด 121 ราย หรือ ร้อยละ 60.5 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นจำนวนรองลงมา 55 ราย หรือประมาณ 28 ล้านที่เหลือจำนวน 24 ราย หรือร้อยละ 22 เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และต่ำ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวนน้อย ดังรายละเอียดตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ระดับความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	24	12.0
ระดับปานกลาง	121	60.5
ระดับ底下	55	27.5
รวม	200	100.0

ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นเมือง

1. ข้อมูลส่วนตัว

1.1 อายุ

อายุของพ่อแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารังสีพบร้าพ่อ
นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วง 35-39 จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7 เป็น
ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 40-44 ปี จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 เป็นผู้ที่อยู่ในช่วง
อายุ 45-49 ปี จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.8 เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 50-54
ปี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.8 เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 55-59 ปี จำนวน
21 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.9 ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 60 ปี ขึ้นไปมีจำนวน 15 ราย คิด
เป็นร้อยละ 7.9 ซึ่งในจำนวนนี้ไม่คำนึงถึงแกกรูปไป 8 ราย

สรุปอายุของพ่อ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 200 ราย น้อยที่สุดในช่วงอายุ
35-60 ปี ขึ้นไป ช่วงอายุเฉลี่ยส่วนใหญ่ของพ่ออยู่ระหว่าง 45-49 ปี มีจำนวนร้อยละ
31.8 รองลงมาอยู่ช่วงอายุระหว่าง 40-44 ปี ร้อยละ 21.9 และช่วงอายุระหว่าง
50-54 ปี ซึ่งมีเพียงร้อยละ 20.8 คั้งรายละ เอียดในตารางที่ 7

สำหรับแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แม้มีอายุในช่วง 30-34 ปี มีจำนวน 6 ราย กิตติเป็นร้อยละ 3 เป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 35-39 ปี 48 ราย กิตติเป็นร้อยละ 24.1 เป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 40-44 ปี จำนวน 60 ราย กิตติเป็นร้อยละ 30.2 เป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 45-49 ปี จำนวน 51 ราย กิตติเป็นร้อยละ 25.6 เป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 50-54 ปี จำนวน 26 ราย กิตติเป็นร้อยละ 13.1 เป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 55-59 ปี จำนวน 8 ราย กิตติเป็นร้อยละ 4.0 สำหรับผู้ที่มีอายุในช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป ใน巴拉圭 ซึ่งไม่คำนึงถึงพื้นที่แต่ก็กรรม 2 ราย เช่นเดียวกัน

สรุปอายุของแม่ กลุ่มตัวอย่าง 200 ราย น้อยในช่วงอายุ 30-59 ปี เนื่องส่วนใหญ่ของแม่อยู่ในช่วงอายุ 40-44 ปี มีจำนวนร้อยละ 30.3 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 45-49 ปี ร้อยละ 25.8 และอยู่ในช่วงอายุ 35-39 ปี ร้อยละ 24.2 ก็รายละ เอียงในการทางที่ 7

ตารางที่ 7 พ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	พ่อ		แม่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
30-34	0	0	6	3.0
35-39	13	6.7	48	24.1
40-44	42	21.9	60	30.2
45-49	61	31.8	51	25.6
50-54	40	20.8	26	13.1
55-59	21	10.9	8	4.0
60 ปีขึ้นไป	15	7.9	0	0
อน.ฯ (ตาย)	(8)	0	(1)	0
รวม	192	100	199	100

1.2 ອາຊີ່ພ

ອາຊີ່ພເປັນຄົວກຳທັນຄສດານາພາຫາງເທິຣະສູກິຈແລະສັງຄນ ອີກປະກາຮ
ໜຶ່ງ ອາຊີ່ພທຳໃຫ້ເຮົາຮັບຄຸມນັ້ນໄດ້ພື້ນແຕ່ເຮົາຮັບອາຊີ່ພຂອງຄົນນັ້ນ ຮັບສາມາຄນ
ທີ່ເຂົາວັນ ວິຊີ່ວິວິດ ສຸດານາພາກຮອບຄົວ ຈາກຄວາມສຳຄັງຂອງອາຊີ່ພນີ້ເອັນທຳໄຫ້ພອມແມ່ນໜ່ວັງ
ໃຫລດໄກປະກອບອາຊີ່ພເຊັນເຄີຍວັນທີນ ທີ່ອີກກົວກັນ ໄນອຍາກໃຫ້ດຳນາກ ຈຶ່ງພາຍານາມ
ກະຮຸນໃຫລດທຳນັກເນື້ອໃນໄກພດຖືກໂປ່ມ ປະສົບຄວາມສໍາເຮົາໃນອາຄາຕ ເລືອກອາຊີ່ພ
ທີ່ສຳບາຍ ດະນັນບັຈຸນັນຕອງທີ່ກົນ ຂຶ່ງພອມຈະຄາດໜ່ວັງໄດ້ກົດໂກ ການໃຫ້ປະສົບຜລສໍາເຮົາໃນ
ຄານກາຮເຮັນ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກິນຂາວ່າອາຊີ່ພພອມແມ່ນສ່ວນສັບສນິໃຫລດປະສົບຜລສໍາເຮົາໃນ
ຄານກາຮເຮັນໂດຍກິນມາແຕ່ເພີ່ງວາຫພອມປະກອບອາຊີ່ພໃກ່ງາງເຫັນ ໄນໄດ້ແຍກຕຳແຫັນ
ໜັ້ງສົງກຳ ອາທີ ເຊັນ ອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮ ມີຄວາມໝາຍຮວມຄຮບຄຸມທັງໝົດ ເປັນເຈົ້ານາທີ່
ຂອງຮັກ ດັ່ງຮັກ (ຮັກວິສາຫົວ) ຖັນແຫຼວດໆວ່າງານວຽກຮົງເສີ່ນຢັນ ນັກກາຮ ທີ່ອີກອາຊີ່ພຮັບຈາງໆ
ຮວມທັງໝົດເປັນລົດຈາງບໍລິຫັດ ຂານກາຮ ຮັບເນັດກອສ່ວັງ ທີ່ອົກຂາຍ ຖັນແທກຂາຍເລື້ອງ ຊ
ນອຍ ຈົນກິນຮວມໜຸນທາງ ພາລາ

ຜຄກາຮກິນພາກນັ້ນພວມມີອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮແມ່ເປັນແນບານ ໄນມີມາຍໄຄນີ
ຈຳນວນມາກທີ່ສົດ 43 ຮາຍ ຄີດເປັນຮອບລະ 21.5 ເປັນທີ່ມີອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮທັງໝົດ ແລະມີອາຊີ່ພ
ກາຂາຍທັງໝົດ ມີຈຳນວນຮອງລົງນາກີ່ 31 ຮາຍ ຄີດເປັນຮອບລະ 15.5 ພວມມີອາຊີ່ພກາຂາຍ ແມ່
ເປັນແນບານໄນ້ມີມາຍໄຄນີຈຳນວນ 18 ຮາຍ ຄີດເປັນຮອບລະ 9 ພວມມີອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮ ແມ່ມີ
ອາຊີ່ພກາຂາຍມີຈຳນວນ 16 ຮາຍ ຄີດເປັນຮອບລະ 8 ແລະພວມມີອາຊີ່ພຮັບຈາງ ແມ່ເປັນແນບານ
ໄນ້ມີມາຍໄຄນີຈຳນວນ 15 ຮາຍ ຄີດເປັນຮອບລະ 7.5 ທີ່ມີຈຳນວນນອບທີ່ສົດທີ່ຮອບລະ 5 ນັ້ນ
ໄກແກກລົມພອທີ່ມີອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮ ແມ່ມີອາຊີ່ພອື່ນ ຊ (ຄົ້ອທໍານາ) ພວມມີອາຊີ່ພຮັບຈາງ ແມ່ເປັນ
ແນບານມີມາຍໄຄແລະແນັ້ງແກກຮຽນ ພວມມີອາຊີ່ພກາຂາຍແມ່ເປັນແນບານມີມາຍໄຄ ພວມມີອາຊີ່ພ
ອື່ນ ຊ (ເລື່ອງສົກ) ແມ່ມີອາຊີ່ພກາຂາຍ ແລະພວມມີມາຍໄຄແກ່ແມ່ເປັນແນບານມີມາຍໄຄ

ສຽງອາຊີ່ພຂອງພວມສ່ວນໃຫຍ້ (ຮອບລະ 21.5) ພວມມີອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮ ແມ່
ເປັນແນບານໄນ້ມີມາຍໄຄ ຮອງລົງນາຮອບລະ 15.5 ເຫັນ 2 ກລຸມ ກົ່ວ ກລຸມພອແລະແມ່ມີ
ອາຊີ່ພຮັບຮາຊກາຮທັງໝົດ ແລະກລຸມພອແລະແມ່ມີອາຊີ່ພກາຂາຍທັງໝົດ ຕັ້ງຮາຍລະເອີບກໃນຄາງທີ່ 8

ตารางที่ 8 พอกแมงของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเทชของอาชีพ

แบบ อาชีพพอด	รับราชการ	รับงาน	ค้าขาย	แมลงปี รายได	ไม่มีรายได	อื่น ๆ (ห้านา)	รวม
รับราชการ	15.5	6.0	8.0	2.0	21.5	5	53.5
	(31)	(12)	(16)	(4)	(43)	(1)	(107)
รับงาน	4.0	3.0	1.5	.5	7.0	.5	16.5
	(8)	(6)	(3)	(1)	(14)	(1)	(33)
ค้าขาย	0	0	15.5	.5	9.0	0	25.0
	0	0	(31)	(1)	(18)	0	(50)
อื่น ๆ เลี้ยง สัตว์, ไม่มีรายได	0	0	.5	.5			1.0
ค้าย	1.5	1.0	1.5				4.0
	(3)	(2)	(3)		0	0	(8)
รวม	21.0	10.0	27.0	3.5	37.5	1.0	100
	(42)	(20)	(54)	(7)	(75)	(2)	(200)

1.3 ระดับการศึกษา

ในวิถีในสังคมไทยปัจจุบัน การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะชี้ให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ๆ การศึกษามีภาระช่วยให้บุคคลเดือนชีวิตทางสังคม ดังนั้นการศึกษาจึงสามารถบ่งอนาคตของคนเราไว้ว่าเป็นอย่างไร มีโอกาสทางนาคำรงค์อยู่ในสภาพสังคมเช่นใด ปรับวิธีชีวิตของคนให้เปลี่ยนแปลงไปได้โดยเนพาะเมื่อผลการเรียนดีและเรียนจนระดับสูงก็จะช่วยให้มีโอกาสประกอบอาชีพ การงานตำแหน่งสูง สภาพความเป็นอยู่ก็เปลี่ยนแปลงดีขึ้น ด้านผลการเรียนไม่ดี เรียนจนระดับต่ำ โอกาสประกอบอาชีพการงานดี ๆ ก็ไม่มี คงทำงานหนักคงใช้แรงกาย ก็ยอมมี

สภាពิชชนาหกแบบหนึ่ง แต่ทางไปจากแบบแรก คือคำพังเพยสำนวนไทยที่ว่า "รักคือ
หมายความว่ารักชั่วหนาเสา" หรือคำให้พรของญาติผู้ใหญ่ "ตั้งใจเรียนให้ดีนะ ตอนไปจะได้
ไม่ล่ามูกเป็นเจ้าคนนายคน" ดูนแต่พยายามกระตุนให้เกิดเห็นคุณการศึกษา
พยายามในประสบผลสำเร็จในการศึกษาด้วยดี เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำเร็จในค้าน
อื่น ๆ ตอนไป โดยเฉพาะพอแม่ที่ประสบผลสำเร็จด้วยดีทางการศึกษา ก็ย่อมมีโอกาส
อบรม สัมมติให้เกิดเห็นคุณค่าและชี้แนะแนวทางทดลองช่วยเหลือด้านการเรียนการศึกษา
ให้แก่ดูก บางครั้งแม้ว่าไม่สามารถทำให้ด้วยตนเองก็หาบุคคลอื่น ๆ เช่น ครู นักจิตวิทยา
แนะนำ นักการศึกษา ฯลฯ มาช่วยเหลือและถ้าประกอบกับเป็นผู้มีฐานะทางการเมือง
สูงอีกด้วย ก็ยิ่งมีทางสนับสนุนมากขึ้น

ถัดนั้นในการศึกษารั้งนี้จึงนำการศึกษาของพอแม่เขามาเกี่ยวข้องว่าจะมีผล
เกี่ยวกับการประสบผลสำเร็จในการการเรียนของลูกหรือไม่ โดยพิจารณาจากระดับการ
ศึกษาของพอแม่ในแต่ละช่วงวัย การศึกษาที่พอแม่ได้รับรวมกันและแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการศึกษาสูง ไกแก่ จำนวนปีการศึกษาของพอแม่คงแต่ 28 ปีขึ้นไป
2. ระดับการศึกษาปานกลาง ไกแก่ จำนวนปีการศึกษาของพอแม่ ระหว่าง

15-27 ปี

3. ระดับการศึกษาต่ำ ไกแก่ จำนวนปีการศึกษาของพอแม่คงแต่ 14 ปีลงมา

ระดับการศึกษาพอแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณา 198 ราย ในจำนวน
ทั้งสิ้น 200 ราย เนื่องจากอีก 2 ราย นั้นบ่งประเทการศึกษาไม่ละเอียดชัดเจน เช่น
จบหลักสูตรประเทศจีน หรือจบวิชาทำอาหาร จากการศึกษารั้งนี้พบว่า พอแม่มีระดับการ
ศึกษาทำที่สุดคือ ช่วงจำนวนปีการศึกษาตั้งแต่ 0-14 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือเป็นร้อยละ
48.5 รองลงมาเป็นกลุ่มพอแม่มีการศึกษาปานกลาง คือ ช่วงจำนวนปีการศึกษา 15-28
ปี มีจำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.4 และพอแม่มีระดับการศึกษาสูง คือ ช่วง
จำนวนปีการศึกษาตั้งแต่ 29 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.1
ก็ในตารางที่ 9

เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละโรงเรียนก็จะเห็นได้ว่า นักเรียนโรงเรียน

เทเวศร์วิทยาลัย สวนใหญ่ (รอยละ 65) พอแมร์คัปการศึกษา รองลงมาอยู่คละ 25 พอแมร์คัปในระดับการศึกษาปานกลาง โรงเรียนบ้านทร์ เคชาํกท่านองเดี่ยว กัน สวนใหญ่ (รอยละ 42.7) พอแมร์คัปการศึกษาต่ำ รองลงมาอยู่คละ 36.9 ระดับการศึกษา พอแมร์ปานกลางและโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุ เช่นเดี่ยว กัน สวนใหญ่ รอยละ 47.3 ระดับการศึกษาพอแมร์คละ 40 ระดับการศึกษาพอแมร์ปานกลาง ถ้ารายละเอียด ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ระดับการศึกษาพอแมร์นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

ระดับการศึกษาพอแมร์	รร.เทเวศร์ฯ	รร.บ้านทร์ฯ	รร.วัดพระศรีฯ	รวม
สูง	10.0	20.4	12.7	16.1
	(4)	(21)	(7)	(32)
	25.0	36.9	36.9	35.4
	(10)	(38)	(22)	(70)
กลาง	65.0	42.7	47.3	48.5
	(26)	(44)	(26)	(96)
รวม	100.0 (40)	100.0 (103)	100.0 (55)	100.0 (198)

จากข้อมูลในการศึกษาระดับพิจารณา ระดับการศึกษาของพอแมร์ โภคึก งานหนังคือ พิจารณาความระดับชั้นตอนของการศึกษาถังรายละเอียดคงไปสื้อ พอแมร์มีระดับการศึกษาสูง หมายถึง พอแมร์ได้รับการศึกษาถังแต่ระดับอนุปริญญาขึ้นไป

พอแมร์มีระดับการศึกษาปานกลาง หมายถึง พอแมร์ได้รับการศึกษาถังแต่ มัธยมศึกษาตอนบนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งทางสถาบันอาชีพครุ

พอແມ່ທີ່ມະນຸຍັດກັບການສຶກຂາຕໍາ ພມາຍຄົງ ພອແມ່ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກຂາຮັບປະມານ
ສຶກຂາລົງນາ ຮົມດິງຜູ້ໃນໄກຮັບການສຶກຂາຄວຍ

ຈາກການພິຈາລາຍາຈັກກຸມຕາມຮັບຜົນຕອນຂອງການສຶກຂານີ້ພົບໄກວ້າ ນັກເຮືອນ
ທັງສານໂຮງເຮືອນຈຳນວນ 190 ຮາຍ ໄນພົນຮັບປະເທດອື່ນ ທີ່ມີໃນຫຼັດເຈັນ ເຊັ່ນ
ຈົບໜັດສົກປະເທດເຈັນ ອີ່ຈົບທາງຄານອາຫານ ແລະປະເທດທີ່ພົມແມ່ດິງແກ່ກຣນໄປແລ້ວ
ແບ່ງເມື່ອນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນເຫວົວໝາຍາຄມ 38 ຮາຍ ນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນບົດທີ່ເຂົາ
98 ຮາຍ ແລະນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນວັດພະຍົມໜ້າຫາກຸ່າ 54 ຮາຍ ຂຶ້ງສ່ວນໃໝ່ (ຮອບລະ
44.7) ພອຊອງນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນເຫວົວໝາຍາຄມມີການສຶກຂາຮັບປານກລາງ ຮອງລົງ
ນາຮອບລະ 39.5 ມີການສຶກຂາອຸປ່ຽນຮັບຜົນກຳຕໍາເໝື່ອນກັນ ນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນວັດພະຍົມໜ້າຫາກຸ່າ
ທີ່ສ່ວນໃໝ່ (ຮອບລະ 46.3 ມີພອທີ່ມີການສຶກຂາອຸປ່ຽນຮັບຜົນກຳຕໍາເໝື່ອນກັນ
ຮອບລະ 33.3 ອີ່ຢູ່ໃນກຸມຮັບການສຶກຂາປານກລາງ ທີ່ຢູ່ໃນຮັບກັນກາຮັບສຶກຂາສູງນີ້ຈຳນວນ
ນອບ ຂຶ້ງຄຽງຂານກັນນັກເຮືອນໂຮງເຮືອນບົດທີ່ເຂົາທີ່ມີພົວສ່ວນໃໝ່ (ຮອບລະ 38.8) ມີ
ການສຶກຂາອຸປ່ຽນຮັບຜົນສົງ ຮອງລົງນາເໝື່ອນກັບກຸມອື່ນ ທີ່ຄົມປົວອຸປ່ຽນຮັບຜົນກຳຕໍາ
ຄົດເປັນຮອບລະ 33.7 ພອທີ່ຢູ່ໃນຮັບກັນກາຮັບສຶກຂາປານກລາງມີນອບທີ່ສຸກ ທີ່ຮອບລະ 27.6
ຄົງຮາຍລະເວີ່ຍົກໃນຕາරາງທີ່ 10

ตารางที่ 10 ระดับการศึกษาพอจាแนวตามประเภทโรงเรียน

ระดับการศึกษาพอ	รร.เทเวศร์	รร.บคินทร์ฯ	รร.วัดพระศรีฯ	รวม
สูง	15.8 (6)	38.8 (38)	20.4 (11)	29.0 (55)
กลาง	44.7 (17)	27.6 (27)	46.3 (25)	36.3 (69)
ต่ำ	39.5 (15)	33.7 (33)	33.3 (18)	34.7 (66)
อื่น ๆ จบหลักสูตร ประเทศจีน ฯลฯ		(1)	(1)	(2)
ถึงแก่กรรม	(2)	(5)	(1)	(8)
รวม	100 (38)	100 (98)	100 (54)	100 (190)

จากตารางดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่า ระดับการศึกษาพอรวมทั้งสามโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่หรือรอยละ 36.3 รองลงมาได้แก่ระดับการศึกษาพอต่ำ รอยละ 34.7 และซึ่งเป็นผู้มีระดับการศึกษาสูงรอยละ 29.0

สำหรับกรณีการศึกษาของแม่นักเรียนตัวอย่างนั้น พุ่ไกวานักเรียนโรงเรียนเทเวศร์วิทยาคนนี้ รอยละ 50 แม้อยู่ในระดับการศึกษาปานกลาง รองลงมาก็อรอยละ 27.5 ระดับการศึกษาแม่ค้า ส่วนนักเรียนโรงเรียนบคินทร์ฯ เก้า และนักเรียนโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุ ส่วนใหญ่ (รอยละ 48.5 และ 91.1) ระดับการศึกษาแม่ค้า รองลงมารอยละ 30.1 และ 8.9 ระดับการศึกษาแม่ปานกลาง และโรงเรียนวัดพระศรี-มหาธาตุนั้น ระดับการศึกษาแม่ระดับสูงถึงแม่นักเรียนบุรุษหญิงขึ้นไปไม่มีเลย

สรุปรวมแล้วนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 199 ราย¹ ระดับการศึกษาแม้อยู่ในระดับต่ำมากที่สุดครอบคลุม 56.3 รองลงมาอยู่ระดับ 28.1 ระดับการศึกษาแม้อยู่ในระดับปานกลาง ตั้งรายละเอียดตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ระดับการศึกษาของแม่แบบตามประเภทโรงเรียน

ระดับการศึกษาแม่	รร.เทเวศร์	รร.บคินทร์ฯ	รร.วัดพระศรีฯ	รวม
สูง	22.5 (9)	21.4 (22)	0 0	15.6 (31)
กลาง	50.0 (20)	30.1 (31)	8.9 (5)	28.1 (56)
ต่ำ	27.5 (11)	48.5 (50)	91.1 (51)	56.3 (112)
รวม	100 (40)	100 (103)	100.0 (56)	100 (99)

1.4 ระดับรายได้

รายได้ของพ่อแม่จะแบ่งออกถึงสภาพความเป็นอยู่ในการอบรมว่า พ่อแม่มีหลักประกันมากน้อยเพียงใดในการสนับสนุนให้ลูกประสบผลสำเร็จ พ่อแม่ถ้ามีฐานะทางเศรษฐกิจดี ก็ยอมช่วยเหลือสนับสนุนให้ลูกได้เข้าโรงเรียนคืบหน้าเรื่อยๆ เช่น โรงเรียนกรุงเทพคริสตเดียน, โรงเรียนมาแตร์เคอี ฯลฯ หรือห้องพิเศษมาสอนในลูกเพิ่มเติม หรือจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างง่ายดาย ในการส่งเสริมการศึกษาด้านอนุ

¹อีกหนึ่งรายไม่บัง辈子แบบนี้ด้วย

เช่น ชื่อหนังสือ พาไปทัศนศึกษาให้เข้าร่วมชุมชนสมาคม โครงการต่าง ๆ แม้กระหึ่ง
งานภายใต้บ้านก็อาจไม่ต้องมาช่วยให้บุญมาก เสียเวลา บุญให้เรียนเพิ่มที่ไกรริง หา
คณมาให้รับใช้และมีเครื่องทุนแรงช่วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้พ่อแม่พมรุานะเศรษฐกิจไม่ดี ใน
สามารถบันดาลให้แก่ลูกของคนใด หรือแม้แต่บางครั้งในการนำไปโรงเรียนวัด ไม่ต้อง
โรงเรียนค่ากันนัก ก็ยังคงประสบปัญหาอุปสรรค ไม่สามารถนำไปเรียนได้ จากการ
ประชุมสัมมนาขององค์กรบูรณาการ

สรุปสาเหตุที่ทำให้นักเรียนในอาชีวศึกษาเนื่องมีผลลัพธ์ทางการเรียนคำ
และทองออกจากการโรงเรียนกลางคันน้ำ เป็นผลเนื่องจากสถานภาพทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวไม่ดี พ่อแม่มีรายได้ต่ำ¹

ดังนั้นเราจึงได้นำรายได้ของพ่อแม่พิจารณาไว้จะมีผลลัพธ์ทางการ
เรียนของนักเรียนตัวอย่างในกรั้งนี้หรือไม่ โดยพิจารณารายได้ พ่อแม่รายเดือน
จำนวนรายได้ของพ่อแม่เข้าค่ายกันและเดลีค่ายจำนวนลูกในวัยเรียนก็พบว่า

รายได้เฉลี่ยของพ่อแม่นักเรียนกลั่นตัวอย่างมีรายได้ระหว่างเดือนละ
100-499 บาท มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นรอยละ 22 ผู้มีรายได้อยู่ในช่วง 500-999
บาท ต่อเดือน มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นรอยละ 33.5 ผู้มีรายได้อยู่ในช่วง 1,000
ถึง 1,499 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 43 ราย คิดเป็นรอยละ 22 เช่นกัน ผู้มีรายได้
อยู่ในช่วง 1,500 ถึง 1,999 บาท มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นรอยละ 7 ผู้มีรายได้
อยู่ในช่วง 2,000-2,499 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นรอยละ 6.5 ผู้
มีรายได้อยู่ในช่วง 3,000-3,499 บาท ต่อเดือน มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นรอยละ
2.5 ผู้มีรายได้เฉลี่ย 3,500-3,999 บาทต่อเดือน มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นรอยละ
1.5 ผู้มีรายได้เฉลี่ย 4,000-4,999 บาทต่อเดือน มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นรอยละ
1 และผู้มีรายได้เฉลี่ย 4,500 บาท ต่อเดือน จำนวน 2 ราย คิดเป็นรอยละ

¹ Unesco. "A Review of Studies on Educational Wastage
and Staynation" in Technical Seminar on Wastage and School
Dropouts. Bangkok, 1966. P 2

1.0 กิจกรรมและเงื่อนไขในการหางานที่ 12

สรุปรายได้เฉลี่ยของพ่อแม่นักเรียนส่วนใหญ่ (รอบละ 33.5) อยู่ระหว่าง เดือนละ 500-599 บาท รองลงมาอยู่อีก 22.0 มีจำนวนเท่ากัน 2 กลุ่ม ก็คือรายได้ เดือนละ 100-499 บาท และกลุ่มนี้รายได้เดือนละ 1,000-1,499 บาท ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยของพ่อแม่ที่อยู่ในระดับตั้งแต่ 3,000 บาท ขึ้นไปมีจำนวนน้อย

ตารางที่ 12 พ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามประมาณประเทชของรายได้

รายได้เฉลี่ยเดือน	จำนวน	รอบละ
100-499	44	22.0
500-999	67	33.5
1,000-1,499	44	22.0
1,500-1,599	14	7.0
2,000-2,499	13	6.5
2,500-2,999	6	3.0
3,000-3,499	5	2.5
3,500-3,999	3	1.5
4,000-4,499	2	1.0
4,500 ขึ้นไป	2	1.0
รวม	200	100

และเมื่อจัดกลุ่มตามจำนวนบัญชีการที่กล่าวไว้ข้างต้นจะเป็นคังนี้ก็คือ กลุ่มรายได้พ่อแม่สูง ก็คือ พวกรายได้ตั้งแต่ 3,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 12 ราย กิจกิจเป็นรอบละ 6 กลุ่มรายได้พ่อแม่ปานกลางก็คือ พวกรายได้ระหว่าง 1,000 ถึง

2,999 บาท มีอยู่ 78 ราย กิตเป็นรอยละ 39 กลุ่มรายได้พอแม่ทำ ไก่แกะพวงที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทลงมา มีจำนวนมากที่สุด 110 ราย กิตเป็นรอยละ 55 ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 พ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับรายได้

กลุ่มระดับรายได้พอแม่	จำนวน	รอยละ
สูง	12	6.0
กลาง	78	39.0
ต่ำ	110	55.0
รวม	200	100.0

2. ลักษณะที่อยู่อาศัย

พ่อแม่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ รอยละ 48.5 มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง รอยละ 13.0 อพยบาลพักชำระราชการ รอยละ 16.5 มีบ้านของตนเองแต่เช่าที่ดิน รอยละ 2 อาศัยอยู่กับญาติ รอยละ 15.5 เป็นบ้านเช่า รอยละ 4.5 เป็นประเภทที่ไม่มีอยู่ในข่ายทั้ง 5 ประการ อาทิ เช่น เป็นลักษณะเช่าห้องบ้าน และที่ดินหรือบ้านเช่าซื้อ หรือคึกแครวอาคารพาณิชย์ ดังในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ประเภทที่อยู่อาศัยของพ่อแม่จำแนกเป็นร้อยละ
พ่อแม่ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทของที่อยู่อาศัย

ประเภทที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
มีบ้านและที่ดินของตนเอง	97	48.5
บ้านพักราชการ	26	13.0
บ้านของคนอื่นแต่เช่าที่ดิน	33	16.5
บ้านญาติ	4	2.0
บ้านเช่า	31	15.5
อื่น ๆ	9	4.5
รวม	200	100

2.1 ลักษณะที่อยู่อาศัยจำแนกรายไกค์ เมื่อจำแนกรายไกค์ของพ่อแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 ระดับ สูง ปานกลาง และต่ำ มาพิจารณาควบคู่กับลักษณะที่อยู่อาศัยพบว่า พ่อแม่ที่มีรายได้สูง 12 รายจะมีลักษณะที่อยู่อาศัยประเภทแรก คือ มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองทั้งหมด พ่อแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรายได้ปานกลาง จำนวนหกหนึ่ง 78 ราย มีลักษณะที่อยู่อาศัยบ้านและที่ดินของตนเองมากที่สุด เช่น เคียงข้างกับกลุ่มพ่อแม่มีรายได้สูง คือมีจำนวนร้อยละ 59.0 ลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มพ่อแม่รายได้ปานกลาง จำนวนรองลงมาเทากัน 2 ประเภท คือ ประเภทมีบ้านของคนอื่นแต่เช่าที่ดิน และประเภทบ้านเช่าร้อยละ 12.8 ส่วนพ่อแม่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำ จำนวน 110 ราย จะพบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.4) มีบ้านและที่ดินของตนเองรองลงมาร้อยละ 20 มีบ้านของคนอื่นแต่เช่าที่ดิน และร้อยละ 19.1 เป็นประเภทบ้านเช่า คั่งรายละเอียดตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ประเภทที่อยู่อาศัยจำแนกตามระดับรายได้

ระดับรายได้ของพ่อแม่	มีบ้านและที่ดินของคนเอง	บ้านพักชาราชการ	บ้านหมู่เรืองเช่าที่ดิน	บ้านเช่า	บ้านญาติ	อื่นๆ	รวม
สูง	100 (12)	0	0	0	0	0	0
กลาง	59.0 (46)	9.0 (7)	12.8 (10)	12.8 (10)	1.3 (1)	5.1 (4)	100 (78)
底下	46.4 (40)	17.3 (19)	20.0 (22)	19.1 (21)	2.7 (3)	4.5 (5)	100 (110)
รวม	490 (98)	13.0 (26)	16.0 (32)	15.5 (31)	2.0 (4)	4.5 (9)	100 (200)

เป็นที่น่าสังเกตว่าทุกระดับรายได้ส่วนใหญ่มีบ้านและที่ดินเป็นของคนเอง ส่วนจำนวนของลงมานักเป็นประเภทเช่าที่ดิน และบ้านเช่า ทั้ง 2 กลุ่ม ระดับรายได้ (ปานกลางและ底下)

3. สภาพความเป็นอยู่ภายในบ้าน

3.1 การทำงานภายในบ้าน

นักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างคงจะทำงานภายในบ้านโดยไม่มีเครื่องหุ้นแรง อาทิ เช่น เครื่องคัดปุ๋น เครื่องขัดผ้า เครื่องตัดหญ้า หม้อนหงษ์ชาวไฟฟ้า และอื่น ๆ มีจำนวนร้อยละ 56 รองลงมา nักเรียนไม่คงจะทำงานบ้านมีกันรับใช้ทำแทน แต่ก็ยังไม่มีเครื่องหุ้นแรงชาว ร้อยละ 21.5 นักเรียนที่ช่วยทำงานบ้านและมีเครื่องหุ้นแรงชาวมีจำนวนร้อยละ 14.5 ส่วนบ้านนักเรียนที่เป็นห้องนอนรับใช้และเครื่อง

ทุนแรง ทั้ง 2 ประเกณีจำนวนอยู่ คือร้อยละ 8 ดังรายละเอียดการางที่ 16

ตารางที่ 16 การทำงานภายในบ้านของครอบครัวนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การทำงานภายในบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
มีคนรับใช้และเก็บของทุนแรง	16	8.0
มีคนรับใช้แต่ไม่มีเก็บของทุนแรง	43	21.5
สมาชิกช่วยกันทำและมีเก็บของทุนแรง	29	14.5
สมาชิกช่วยกันทำไม่มีเก็บของทุนแรง	112	56.0
รวม	200	100.0

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนส่วนใหญ่คงช่วยทำงานภายในบ้าน จึงควรจะพิจารณาฯ ระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่

การทำงานภายในบ้านตามระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ผลการศึกษาข้อมูลพบว่าครอบครัวนักเรียนตัวอย่างที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ทั้งหมด 12 รายนั้น ส่วนใหญ่นักเรียนไม่คงทำงานบ้านเอง มีหงคนรับใช้และเก็บของทุนแรง (ร้อยละ 50) รองลงมาคือมีจำนวนเท่ากันร้อยละ 25 ก็คือประเกณีคนใช้ช่วยทำหรืออีกประเกณีก็คือ สมาชิกช่วยกันทำเอง แต่มีเก็บของทุนแรงช่วย ประเกณิก็ทำเองและไม่มีเก็บของทุนแรงนั้นไม่พบเลย

สำหรับครอบครัวนักเรียนตัวอย่างที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางหั้งลิน 78 ราย ร้อยละ 38.5 อยู่ในประเกณีคนรับใช้ช่วยแต่ไม่มีเก็บของทุนแรง รองลงมา ร้อยละ 26.9 ประเกณีนักเรียนคงช่วยทำงานบ้านเองและไม่มีเก็บของทุนแรง และร้อยละ 21.8 อยู่ในประเกณิก็คือทำเองแต่มีเก็บของทุนแรงช่วย ครอบครัวนักเรียนฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางนี้ นักเรียนไม่คงช่วยทำงานบ้านเลยมีคนรับใช้และเก็บของทุนแรงช่วยกันบาง

ประมาณรายละ 12.8

กรณีกรอบกรัวที่มีฐานะเศรษฐกิจระดับกำลังงาน 110 ราย นั้นปรากฏว่า นักเรียนคงที่ทำงานภายในบ้านเองโดยไม่มีเครื่องหุนแรง จำนวนรายละ 82.7 จำนวนรองลงมาอย่างละ 9.1 มีคนรับใช้ช่วยทำทุกๆ ไม่มีเครื่องหุนแรง ประเภทที่ไม่คงที่มีคนรับใช้และเครื่องหุนแรงช่วยไม่ปรากฏ ตั้งรายละ เอียดตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การทำงานภายในบ้านแยกตามระดับฐานะทางเศรษฐกิจของกรอบกรัว

ระดับฐานะทางเศรษฐกิจกรอบกรัว	มีคนรับใช้ และเครื่องหุนแรง	มีคนรับใช้ แต่ไม่มี เครื่องหุน แรง	การทำงานภายในบ้าน สูงกว่า กันที่มี เครื่องหุน แรง	การทำงานภายในบ้าน สูงกว่า กันที่มี เครื่องหุน แรง	รวม
สูง	50.0	25.0	25.0	0	100
(6)	(3)	(3)			(12)
กลาง	12.8	38.5	21.8	26.9	100
(10)	(30)	(17)	(21)	(78)	
ต่ำ	0	9.1	81.2	82.7	100
	(10)	(9)	(91)	(100)	
รวม	8.0	21.5	14.5	56.0	100
	(16)	(43)	(29)	(112)	(200)

3.2 ช่วงเวลาที่ใช้ทำงานภายในบ้าน ในตารางที่ 15 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการช่วยทำงานบ้านของนักเรียนตามที่ยกครองตอบแบบสอบถาม ซึ่งปรากฏว่านักเรียนที่ช่วยทำงานในวันหยุด 1-4 ชั่วโมง และทำงานในวันธรรมดากลางวัน นักเรียนที่ช่วยทำงานในวันหยุด 1-4 ชั่วโมง และทำงานในวันธรรมดากลางวัน มีจำนวนรายละ 6.5 ส่วนพอกที่ช่วยทำงานในวันหยุด 1-4 ชั่วโมง แท้ในวันธรรมดากลางวัน ได้ช่วยทำงานเฉลี่ยมีจำนวนรายละ 5.5 ในหมู่นักเรียนช่วยทำงาน

บ้าน ในวันหยุดตั้งแต่ 4 ชั่วโมงเช้าไป กับช่วยทำงานบ้านในวันธรรมดากา 1-4 ชั่วโมง มีจำนวนรอบละ 25 ที่ช่วยทำงานบ้านในวันธรรมดากาและวันหยุด 4 ชั่วโมงเช้าไปมีรอบละ 1 และที่ไม่ได้ช่วยทำงานบ้านในวันธรรมดากาน้อยเพียงรอบละ 5 โดยสรุป ผู้ปักครองทั้งหมด รวมครบทั้งคนช่วยทำงานบ้านเป็นจำนวนเวลาที่แน่นอน รอบละ 16 แพพที่ไม่ระบุเวลา แน่นอนมีถึงรอบละ 58.5 นอกจากนั้นผู้ปักครองที่ระบุว่าบุคคลของตนไม่ได้ช่วยทำงานบ้าน เลยหักวันหยุดและวันธรรมดานี้อยู่รอบละ 25.5

ข้อมูลในการางนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ (รอบละ 70.5) ได้ช่วยผู้ปักครองทำงานบ้าน นักเรียนที่ไม่ได้ช่วยพอแม่ทำงานบ้านแล้วมีจำนวนน้อยคิดเป็นรอบละ 29.5 ซึ่งสอดคล้องกับตารางที่ 17 แสดงให้เห็นครอบครัวในตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่ำ และอาศัยการช่วยทำงานของสมาชิกภายในครัวเรือนร่วมกัน

ตารางที่ 18 นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำงานบ้าน

ช่วงเวลาซึ่งใช้ทำงานบ้าน		จำนวน	รอบละ
วันหยุด	วันธรรมดากา		
1-4 ชั่วโมง	1-4 ชั่วโมง	13	6.5
	4 ชั่วโมงเช้าไป ไม่ได้ทำ	0	0
	ไม่ได้ทำ	11	5.5
4 ชั่วโมงเช้าไป	1-4 ชั่วโมง	5	2.5
	4 ชั่วโมงเช้าไป ไม่ได้ทำ	2	1.0
	ไม่ได้ทำ	1	0.5
รวมเวลาช่วงที่บังแน่นอน		32	16
ไม่บังช่วงที่แน่นอน		109	54.5
ไม่ได้ทำ		59	29.5
รวม		200	100

4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของลูก

กิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของลูก เช่น การอบรมเด็กคลอก การส่งเสริมให้ลูกรักการอ่านด้วยการซื้อหนังสือ หรือการสนับสนุนให้เขาร่วมชุมชนทาง หรือสมาคมทาง ๆ ทั้งภายในและภายนอกในโรงเรียน ฯลฯ เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ดีที่ช่วยให้เด็กประสมผลสำเร็จในการเรียนสูง หรือมีโอกาสกว่าเด็กที่ไม่อยู่ในสภาวะแวดล้อมนั้น ๆ แม้ว่าเด็กบางคนจะมีผลลัพธ์ปัญญาไม่ดีนัก แต่พาณิชย์จัดกิจกรรมทาง ๆ ใน ผลการเรียนก็อาจสูงขึ้น สำหรับเด็กที่มีระดับผลลัพธ์ปัญญาคือและมีโอกาสได้รับการส่งเสริมกิจกรรมเหล่านี้ ก็ยิ่งทำให้ผลการเรียนสูงและเด่นชัดยิ่งขึ้น เด็กบางคนแม้ผลลัพธ์ปัญญาคือ แต่พอยังไม่ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนให้ ผลการเรียนน้อยรายที่จะดีเกินในท่านองเดียว กันกับเด็กที่เรียนไม่ดีและยังไม่มีโอกาสอยู่ในสภาพแวดล้อมคั้งกล้าว ผลการเรียนก็มีโอกาสลดลงมากเช่นกัน

ทั้งนี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาคั้งกล้าว มีไกด์หมายความว่าทุกครอบครัวจะสามารถจัดได้ ทองม่องก์ประกอบอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวพันก็อ ฐานะของครอบครัวที่มีเงินมากพอที่จะจ้างครูสอน การพาไปหัศนศึกษาตามที่ทาง ๆ และระดับการศึกษาของพ่อแม่ที่จะเสริมว่า การเลือกกิจกรรมประเภทใดสำหรับลูก ตามผลลัพธ์ปัญญาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ฯลฯ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของลูก

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของลูก พยายามกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระดับนี้ ให้เกย์จัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาให้แก่ลูกอย่างสม่ำเสมอหรือนาน ๆ กรุงเทพฯ จัดให้แก่ลูก หรือว่าไม่เกย์จัดให้ลูกเลย ดังรายละเอียดคือไปนี่คือ

ก. การอบรมสั่งสอนลูกด้วยตนเอง ผลการศึกษาพบว่าพอยามกลุ่มตัวอย่างได้ เกย์จัดกิจกรรมประเภทเดียวกันอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 70.0 รองลงมาคือนาน ๆ กรุงเทพฯ อบรมลูกด้วยตนเอง ร้อยละ 25.5 ไม่เกย์จัดเลยร้อยละ 4.5

ข. การจัดบรรยายการศึกษาของลูกในเมืองที่จะส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม ผลการศึกษาพบว่านาน ๆ กรุงเทพฯ จัดกิจกรรมประเภทเดียวกันในแก่ลูก ร้อยละ 44.5

พอแม่ที่จัดกิจกรรมสำนักเสเมือนร้อยละ 28.5 ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่เลบรองละ 27.0

ก. การจัดหาครรษณพิเศษเพิ่มเติมที่บ้านหรือสนับสนุนให้เรียนพิเศษที่โรงเรียนจะพบว่าพอแม่ส่วนใหญ่ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่ ร้อยละ 41 นาan ๆ ครั้ง จึงจะได้จัดกิจกรรมประเทที่หลัง ร้อยละ 37.5 จัดกิจกรรมประเทที่อย่างสำนักเสเมือนรองละ 21.0

ก. การจัดตารางเวลาและรายการภาคบันด์ โทรทัศน์ที่จะส่งเสริมความรู้ในลูก และพยายามดำเนินการให้เป็นไปตามนัยอย่างเข้มงวด pragmawa ส่วนใหญ่พอแม่ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่หลัง ร้อยละ 56.0 นาan ๆ ครั้ง จึงจัดให้ร้อยละ 32.0 จัดอย่างสำนักเสเมือนรองละ 9.0

ก. การจัดซื้อหนังสือสารคดี ความรู้ วิชาการต่าง ๆ และสนับสนุนให้อ่านอย่างสำนักเสเมือนร้อยในบ้าน ๆ ครั้ง พอแม่จะจัดซื้อให้ร้อยละ 43.5 ไม้เกยจัดซื้อให้ เดย ร้อยละ 29.5 จัดอย่างสำนักเสเมือนรองละ 27.0

ก. การสนับสนุนให้ลูกเข้าร่วมชุมชนทาง ๆ ของโรงเรียน เช่น ชุมชน คณิตศาสตร์ ฯลฯ พบว่า พอแม่จะจัดกิจกรรมประเทที่อย่างสำนักเสเมือนรองละ 46 ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่เดยร้อยละ 28.0 นาan ๆ ครั้ง จึงจัดให้ร้อยละ 26.0

ก. การสนับสนุนให้ลูกเข้าร่วมสมาคมหรือโกรงการทาง ๆ เช่น สมาคม ราย.เอ็ม.ชี.เอ. สมาคม ราย.คับบลิว.ชี.เอ. หรือโกรงการฝึกผู้นำเยาวชน พบว่า พอแม่ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่เดยร้อยละ 58 นาan ๆ ครั้ง จึงจัดให้ร้อยละ 42 จัดอย่างสำนักเสเมือนรีเพียงร้อยละ 10

ก. การสนับสนุนให้ลูกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ทำบัญชี รายรับ รายจ่ายของบ้าน หรือการให้ลูกไปชุมนิทรรศการทาง ๆ ของหน่วยราชการ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ พบว่า นาan ๆ ครั้ง พอแม่จะจัดกิจกรรมประเทที่ ร้อยละ 51 ไม้เกยจัดกิจกรรมประเทที่รองละ 28.5 จัดอย่างสำนักเสเมือนรองละ 20.5

ก. การพาลูกไปทัศนศึกษาสถานที่ทาง ๆ หรือสนับสนุนให้ไปกับคณะ ห้องเที่ยว เช่นคณะโบราณเก็ลลูจาร คณะส่งเสริมการทางเที่ยวสำหรับเยาวชนของ

ของโครงการส่งเสริมการทองเที่ยว พบร้านนน ๆ ครั้งพอแม่จิ้งจัคกิกรรมประเกหนีร้อยละ 57 รอยละ 27 ในเคยจัคกิกรรมประเกหนีเลย จัคอบางส์มำเสนอร้อยละ 16

๗. การส่งเสริมให้บบปะกันผู้มีความรู้สาขาวิชาการท่อง ๆ พบร้านนน ๆ ครั้ง พอแม่จิ้งจัคกิใหม่ จำนวนมากที่สุดร้อยละ 40.5 ในเคยจัคกิกรรมประเกหนีร้อยละ 37 จัคอบางส์มำเสนอร้อยละ 12.5 ตั้งรายละ เอี้ยดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของพ่อแม่ที่ให้กับลูก

ประเภทของกิจกรรม	สมำเสเนօ	ลักษณะการจัด			รวม
		นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	รวม	
การอบรมสั่งสอนลูกด้วยตนเอง	70.0 (140)	25.5 (51)	4.5 (9)	100 (200)	
การจัดบรรยายการห้องลูกให้ส่งเสริมการเรียนรู้	28.5 (57)	44.5 (89)	27.0 (54)	100 (200)	
การจัดน้ำครื่นสอนพิเศษ หรือให้เรียนที่โรงเรียน	21.0 (42)	37.5 (75)	41.5 (83)	100 (200)	
การจัดตารางเวลาและรายการภาระนักเรียนทัศน์	9.0 (18)	32.0 (64)	56.0 (118)	100 (200)	
การจัดซื้อหนังสือสารคดีทาง ๆ	27.0 (54)	43.5 (87)	29.5 (59)	100 (200)	
การสนับสนุนให้เขาร่วมชุมชนทาง ๆ ในโรงเรียน	46.0 (92)	26.0 (52)	28.0 (56)	100 (200)	
การสนับสนุนให้รวมสนาคมหรือโครงการทาง ๆ	10.0 (20)	42.0 (64)	58.0 (116)	100 (200)	
การสนับสนุนให้ลูกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	20.5 (41)	51.0 (102)	28.5 (57)	100 (200)	
การพาลูกไปทัศนศึกษา	16.0 (32)	57.0 (114)	27.0 (54)	100 (200)	
การส่งเสริมให้พบปะผู้มีความรู้ทาง ๆ	12.5 (45)	40.5 (81)	37.0 (74)	100 (200)	

เมื่อไหร่มีการจัดกลุ่มตามคำนิยามปฏิบัติการที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ก็จะได้ดังนี้
 คือ กลุ่มพ่อแม่ที่จัดกิจกรรมส่ง คือ ได้จัดกิจกรรมคิดเป็นคะแนนໄก 13 คะแนนขึ้นไปมี
 จำนวน 49 ราย กิตเป็นร้อยละ 24.5 กลุ่มพ่อแม่ที่จัดกิจกรรมปานกลาง คือ ได้คะแนน
 การจัดกิจกรรมระหว่าง 7-12 คะแนน มีจำนวน 94 ราย กิตเป็นร้อยละ 47.0 และ
 กลุ่มพ่อแม่ที่จัดกิจกรรมคำคือได้คะแนนการจัดกิจกรรมระหว่าง 0-6 คะแนน จำนวน
 67 ราย กิตเป็นร้อยละ 33.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 พ่อแม่นักเรียนแยกตามการจัดกิจกรรมการส่ง เสริมการศึกษาระดับพื้นฐาน ๆ

ระดับการจัดกิจกรรมส่ง เสริมการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สูง	49	24.5
กลาง	94	47.0
ต่ำ	57	28.5
รวม	200	100.0